

Insolvențele în starea de alerta

Masurile administrative adoptate în lupta cu virusul SARS-CoV-2 pentru reducerea extinderii acestuia au produs, în mod previzibil, consecințe financiare negative în mediul de afaceri, care s-a confruntat în contextul acestor masuri cu o lipsa de lichidați.

În sprijinul mediului de afaceri și, în mod particular, al societăților în care insolvența este iminentă sau se afla deja în procedura insolvenței, au fost propuse prin Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 (cunoscută ca "*Legea privind starea de alerta*") o serie de remedii menite a răspunde intereselor acestora.

Atenția legiuitorului asupra domeniului insolvenței este una firească și justificată, pe de o parte, de necesitatea protejării acelor societăți, care deși viabile, risca din cauza crizei lichidităților să fie aduse de către creditori în procedura insolvenței, împrejurare care ar implica și pierderea de locuri de muncă și vânzarea de active la prețuri reduse, iar, pe de altă parte, de protejarea perspectivelor de redresare a societăților aflate deja în procedura insolvenței.

Intervențiile legiuitorului vizează în esență următoarele:

□ Societățile aflate în stare de insolvență nu mai sunt ținute, în perioada stării de alerta, de obligația de a declara, în termen de 30 de zile din momentul apariției stării de insolvență, această stare la tribunalul din circumscripția în care își au sediul.

Intervenția legiuitorului în această privință elimină dificultățile întâmpinate de societățile care se confruntau cu starea de insolvență, fiind nevoite să o declare, dar care ulterior declarării acesteia nu ajungeau nici să obțină dezlegarea rapidă a acestei situații de către instanțele de judecată (care nu includeau aceste cauze printre cele supuse judecării în perioada de urgență) și nici să se bucure de protecția oferită sub umbrela insolvenței.

Urmarea a măsurii dispuse de legiuitor, în perioada stării de alerta, declararea de către debitori a insolvenței, conform art. 66 alin. 1 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, are caracter facultativ. Mai departe, nefiind obligatorie această îndatorire, debitorul nu se mai confruntă nici cu consecințele de ordin penal care sunt atrase de neintroducerea sau introducerea tardivă a cererii de insolvență, care constituie infracțiunea de bancrută simplă.

□ În cazul particular al debitorilor aflați la acest moment în proceduri de negociere ori de preinsolvență, pentru

rezolvarea pe cale amiabilă a creanțelor pe care le are de achitat diferiților creditori, aceștia pot continua aceste tratative fără a fi ținuți în perioada stării de alertă de obligațiile specifice în legătura cu declararea stării de insolvență, pentru cazul eşuarii acestor tratative.

□ Societațile pot formula în perioada stării de alertă cerere de deschidere a procedurii insolvenței și în situația în care datoriile bugetare sunt mai mari de 50% din totalul declarat al creanțelor, urmare a suspendării aplicării tezei finale a articolului 5, punctul 72, din Legea nr. 85/2014.

Astfel, interdicția societăților de a-și solicita insolvența în ipoteza în care datoriile bugetare sunt egale sau mai ridicate decât 50% din valoarea tuturor datoriilor sale (introdusă de legiuitor pentru prima oară prin OUG nr. 88/2018) este suspendată în perioada stării de alertă. Așa fiind, protecția oferită creditorului fiscal de textul suspendat (una aparentă de altfel) nu mai produce temporar efectele instituite de Legea nr. 85/2014, permițând astfel debitorului să solicite începerea procedurii insolvenței, dacă sunt îndeplinite celelalte condițiile legale.

Intervenția legiuitorului în această privință este una oportună, de altfel, dispozițiile a căror aplicare a fost suspendată fiind unele care împiedicau oricum de o manieră criticabilă atât declansarea unei insolvențe preventive, cât și a unei insolvențe instalate.

□ Pe durata stării de alertă se suspendă posibilitatea executării silite pentru creanțele curente ale societăților în insolvență.

Pentru datoriile acumulate de către debitor în perioada procedurii de insolvență care au vechime mai mare de 60 de zile posibilitatea începerii executării silite este suspendată, oferindu-se astfel un remediu suplimentar debitorului pentru redresare.

□ Pragul legal de la care le poate fi cerută insolvența și de la care societățile care au fost afectate prin măsurile administrative luate de autorități în contextul pandemiei își pot cere insolvența crește de la 40.000 de lei la 50.000 de lei (prag temporar pe perioada stării de alertă).

□ În cazul societăților care și-au întrerupt total sau parțial activitatea urmare a măsurilor adoptate de stat în perioada stării de urgență, creditorii pot solicita insolvența doar după încercarea rezonabilă, dovedită cu înscrisuri comunicate între părți, de încheiere a unei convenții de plată.

□ În cazul procedurilor de concordat preventiv, aflate în derulare la data intrării în vigoare a Legii privind starea de alertă, perioada în care se desfășoară negocierile asupra proiectului de concordat preventiv se prelungește cu 60 de zile.

Totodată, în funcție de etapa în care se află debitorul, perioada de elaborare a ofertei de concordat se prelungește cu maximum 60 de zile sau, după caz, perioada de negociere a ofertei de concordat se prelungește cu maximum 60 de zile. La fel, și în ceea ce privește perioada pentru satisfacerea creanțelor stabilite prin concordat termenul este stabilită o prelungire cu 2 luni.

□ Perioada de observație în care se află debitorul la data intrării în vigoare a Legii privind starea de alertă se prelungește cu 3 luni.

□ Termenul în care persoanele îndreptățite pot propune un plan de reorganizare în procedura insolvenței se prelungește cu 3 luni, aceștia având îndatorirea de a notifica creditorii, prin grija administratorului judiciar, asupra acestei intenții, în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a Legii privind starea de alertă.

□ Durata executării planului de reorganizare judiciară pentru societățile aflate în reorganizare la data intrării în

vigoare a Legii se prelungește cu 2 luni.

□ Societațile aflate în reorganizare judiciară, care și-au întrerupt activitatea total ca efect al deciziilor emise de autoritățile publice, pentru prevenirea răspândirii pandemiei de COVID-19, pot solicita judecătorului sindic, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a Legii privind starea de alertă, suspendarea executării planului pentru un termen care nu poate depăși 2 luni.

Totodată, în cazul acestora perioada de executare a planului de reorganizare poate fi prelungită fără a putea depăși 5 ani (limita maximală).

Măsurile detaliate mai sus vin în sprijinul afacerilor și sistemul economic românesc, încurajând societățile să găsească soluțiile adecvate provocărilor pe care această perioadă le aduce.

În aceste condiții, statul român reușește să prezinte o aplecare concretă asupra problemelor ridicate de mediul de afaceri, asemănătoare celei prezentate și de alte state europene, cum ar fi Germania, Franța, Spania, Luxemburg, Lituania, Estonia, Cehia, ceea ce poate constitui un început bun și pentru alte măsuri protecționiste în acest domeniu.